1873. V. évfolyam. **220. szám.** Kedd, november 11.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: ***Főpiacz, Veczey-ház földszint*** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Hogy kell a balközéppártnak kormányra jutni?

⊙) Az országgyülési balközéppárt pénteki értekezletének titkos határozata, melyet az „Ellenőr" jónak látott napvilágra hozni, azt foglalja magában, hogy „kész a balközéppárt coalitionalis — vegyes elemekből álló — miniszteriumban tárczát vállalni, és pedig csakis azon biztositék mellett, hogy elveit nem kell feladnia."

Természetesen, inkább akarnánk érteni oly coalitiót, melyben az ellenzék árnyalatai egyesülnének, — mint azt, mely a jobboldallal jönne létre.

Sőt amazt elvi tekintetben is lehetőnek s parlamentaris szempontból eszközölhetőnek is tartjuk.

Mig ellenben, a jobboldallal szándékolt coalitiót, melyben a balközéppártnak nem kellene programmját feladni, már csak azért is khimérának kell tartanunk, mert akkor a jobboldal is fentartaná elveit és programmját.

És pedig mind a jobboldali elveknek, mind a balközép programmjának fentartásával egyesült (!) kormány, már megalkottatása legelső perczében magában hordaná megsemmisülésének minden tényezőjét.

Ha a baloldali elveket érvényesiteni akaró coalitionalis miniszterek, például az 1867-ki közös kiegyezést, a delegacziót stb., meg akarnák változtatni, — a jobboldali elveket fentartani törekvő coalitionalis kormánytagok azt mindenáron elleneznék.

És megforditva, ha a jobboldaliak arra törekednének, hogy a közösügyes kiegyezést, vagy az osztrák nemzeti bank kiváltságát meghosszabbitsák, ennek mindenáron a baloldaliak szegülnének ellene.

S lenne örökös harcz, viszály és meghasonlás a kormány kebelében; ami még azt is meggátolná, hogy valami üdvös reformot, mely nem függ össze a közjogi helyzettel, kivihessen a kormány!

Mi — hazánk sajátságos viszonyait tekintve, — nemcsak parlamentaris, hanem gyakorlati szempontból is lehetlennek tartjuk, hogy ily kétfelé huzó kormány tulélje megszületése perczeit.

S mi következnék aztán az ily kormány bukása után?

Más országokban, a hol megvannak az állami önállóság biztositékai, tehát ahol nincs közösügy, a pártok könnyebben tehetnek egymásnak engedményeket, s coalitionalis kormány is könnyebben fentarthatja magát.

Vagy ha a coalitionalis kormány tagjai közül egy, vagy több tulsulyra vergődik, s a parlamentben többséget nyerhet: az uralkodó a többség akaratát követve megbizhatja őket az ő programmjuk szerint müködő uj kormány alakitásával. A mint erre láttunk példát a mostani angol miniszterelnök eljárásában.

De föltéve, hogy a megalakulandó coalitionalis kormány baloldali tagjai tulsulyra vergődnének, és az országgyülésen többségben lennének: a baloldali programm alapján eszközlendő kormányalkotásra csakugyan nem bizhatná meg őket ő felsége sem; mert a közösügyes **szerződés**, — lejárta előtt a Lajthán tuli birodalmi gyülés beleegyezése nélkül nem lenne felbontható.

Tehát ha egészen a baloldali tagok maradnának is bent a kormányban: a szerződés lejártáig a jobboldali programm értelmében kellene kormányozniok.

Legfeljebb biztatást, vagy biztositást nyerhetnének jövőre, hogy a baloldali programm egészen vagy részben érvényesittetni fog.

Igaz, hogy e biztositás nagy előhaladás lenne.

De ez megtörténhetik coalitionalis kormányban részvétel nélkül is, ha a baloldal többségre jut…

És ez utóbbi esetben a kormány sokkal erősebb lenne, mert oly párt által támogattatnék, mely a coalitionalis miniszteriumba lépés kedveért nem adta fel elvei lényeges részét. —

Nagyobb lenne a bizalom az országban oly kormányférfiak iránt, kik szilárdan megállottak programmjuk mellett; sőt az uralkodó előtt nagyobb sulya, több értéke lenne oly kormánynak, mely határozott irányt követett pártra támaszkodhatik, — mint az olyannak, mely ma jobb-, holnap baloldalra kész állani, csakhogy miniszteri székbe juthasson.

E szerint a baloldali kör ama határozata, miszerint elvei fentartásával kész a baloldal a jobboldallal együtt miniszteriumot alkotni, a gyakorlatban kivihetőnek nem látszik; s a veszteséggel nem állana arányban a nyereség, mely abból mutatkozik; mert a tisztán baloldali elvek diadalának utját bevágná!

Annálfogva, ha csakugyan kormányra törekszik a balközéppárt, — a minthogy minden alkotmányos pártnak ez a feladata, — menjen be a kormányba tisztán baloldali elvekkel akkor, midőn többségre jutván, az uralkodó engedve az ország akaratának, biztos kilátásba helyezi a baloldali programmnak, vagy abból a legfontosabbaknak diadalra juttatását!…

És ez idő aligha van távolabb, mint az alkalom — coalitionalis miniszterium alakulására!

— **Kerkápoly lemondásáról** tegnap elterjedt a hir a képviselőházban, de ez még nem valósult.

— **Az országgyülési baloldali kör** nov. 9. tartott értekezletén felolvastatott Ghyczy levele, melyben irja, hogy azon határozat, melyet a párt közelebb hozott, az ő egyéni nézeteinek határozott elvetését fejezi ki s igy a párt tagja többé nem lehet és mivel magában áll az országgyülésen, a hazának hasznot nem tehet, ezért mondott le képviselői állásáról. A kör elnökéül Váradi Gábor választatott. A párt bucsulevelet intézett Ghyczyhez, kifejezvén ama reményét, hogy a képviselőházban nem sokára ismét visszafoglalja azt a helyet, a melyet kivüle a házában nem foglalhat el senki. A kör Móricz Pált a pénzügyi bizottságba, Horn Edét a zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottságba tagokul, Matolai Etelét jegyzővé jelölte ki.

— **A képviselőház** tanügyi bizottsága megalakult s elnökké Tisza Kálmán választatott: jegyző Molnár Aladár.

— **Deák és Tisza Kálmán** tegnap a képviselőház előtt szivélyesen beszélgettek. Tisza nem fogadta el a pénzügyi bizottságba a jobboldal által történt megválasztását, mivel testvére, a közl. ügyérnek nem akar birája lenni; e helyre a jobboldal is Móricz Pált szánta.

— **A király** e hó 13-án, csütörtökön kihallgatást fog adni.

— **Az uttörő.** Báró Podmaniczki Frigyes képviselő, a szabadelvü „ellenzék" tagja, ki az „átkos" kiegyezés ellen folytatott „meddő"-vitáról „a haza érdekében" lemondott, hogy tiszta szabadelvüségét annál inkább ragyogtathassa, a reformpártból ki, s a Deákkörbe belépett.

— **Uj főispán.** B. Vécsei Sándor a „pesti" itélőtábla pótbirája Zemplénmegye főispánává neveztetett ki.

— **A megye kikerekitése** meggátlása érdekében Csanádmegyéből küldöttség járt a fővárosban. A belügyér elutasitólag felelt. Deák igérte, hogy tanulmányozza az ügyet. Tisza Kálmán kijelenté, hogy minden kikerekitésnek ellene van.

— **A minisztertanács** helybehagyta a belügyér előterjesztését a megyék kikerekitéséről s az a király elé terjesztetett.

— **A franczia minisztérium** nov. 8-án beadta lemondását. Mac-Mahon nem akar elválni a kormánytól, mely bizalmát birja. De biztos, hogy a hatalom meghosszabitása feletti szavazás után a miniszterek leteszik tárczájukat. Az a bizottság, mely a hatalom meghosszabitása feletti intézkedéssel van megbizva, 7 monarchista s 8 köztársasági tagból áll. E szerint remény lehet arra, hogy a franczia köztársaság ügye mentve lesz.

— **A bécsi lapok** kijelenték, hogy az előfizetési ár felemelésére kényszerültek.

† Vidacs János.

Ő nincs többé. Tegnap reggel 8—9 óra közt Budapesten a kigyóutczai Rottenbiller-ház 4-ik emeletéről leugrott s meghalt. Holt testén nagyobb sérülés nincs, a fejbőr sem szakadt meg. Elszállitták a Rókuskórházba.

Vidacs János — irja a „Hon" — a hazai közügy iránt mindig hévvel buzgólkodó ifju volt. Jótékonysága, melyet mértékentul gyakorolt, vagyoni bukásának részben oka volt, mely bukás elvezette őt e megdőbbentő lépésre, mely már egy kitünő férfiunak okozta halálát. A közelmultban beállott pénzválság az ő igazgatása alatt állott ferecz-józsefvárosi takarékpénztár bukását maga után vonta s ő e miatt bünfenyitő vizsgálat alá vonatott. Az ügy még nem lévén biróilag eldöntve, nem tudjuk mi lesz a vizsgálat eredménye; annyit azonban, ismerve Vidats János jellemét, merünk hinni, hogy a bukás nem az ő bünösségének fog fel rovatni. Vidats János született B. Komlóson (Torontálmegyében) az 1826-ik évben. Az elemiiskolákat szülőhelyén kezdvén, atyja őt a titeli katona-iskolába adta, de nem sokára kivette és a temesvári főgymnasiumba adta. — Tanult Szegeden, Pécsett, Esztergomban, Kassán, és Budán; a bölcsészeti és jogi tanulmányokat a pesti egyetemnél végezte. Vidats tevékeny részt vett a szabadságharczban. — Tagja volt azon követségnek, mely az erdelyi unio érdekében Kolozsvárra utazott. A hadseregbe lépvén az aug. 19-iki csatában az alsó táborban mint főhadnagy harczolt. Csapatával visszakerülvén Budapestre, beállt közhonvédnek a 14-ik zászlóaljban, és a világosi katastrophánál mint százados tette le fegyverét. — A Haynau-féle rémbiróság elől Horvátországba menekült, innen Olaszországba ment, hol mint napszámos kereste kenyerét, — Svajczban elfogatván 1851-ben a pesti uj épületbe zárták s kötélhalálra itélték; de később ezt több évi fogságra szeliditették és Josephstadba kisérték. Kiszabadulván innen, az ipar terére lépett s átvevén atyja gyárát, azt oly lendületre emelte, hogy külföldről is egymást érték a megrendelések. A jótékony egyletek és adakozások lajstromában mindenütt ott találjuk Vidats nevét, s jószivüsége s ős emberszeretete, melylyel nagyon sokan visszaéltek, volt halálának okozója. Minden ember baján és sanyaru sorsán akarván segiteni, önmagáról feledkezett meg. Most hat gyermek, kik közül a legnagyobbik 15 éves, nyomorban és gyászban siratja atyjának szomoru halálát. Mielőtt kivégezte volna magát, elbucsuzott gyermekeitől, azt adván okul, hogy szivbaja, melyről már napok óta tett emlitést, talán már egy pár percz mulva véget fog vetni életének. Halála mély gyászt és átalános megdöbbenést keltett mindenkiben. Ő szigorubb itéletet mondott magára, mint a minőt legnagyobb ellensége mondhatott volna rá. Nyugodjanak békében a jobb sorsra érdemes férfi hamvai!

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara birálati jelentése a magyar kereskedelmi törvénykönyv-javaslat felől,

a m. k. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumhoz.

(Folytatás)

Az ipartörvények 79 §-ra való hivatkozással az ujonan keletkezett czégek tulajdonosai, megtagadják a testületektől a bekebelezési és tagsági dijakat s azoknak fizetésére a régi szabványok tényleges fennállásának vagy eltürésének daczára, az iparhatóságok által sehol nem szorittatnak. — Ellenben tudomásunk szerint a kereskedőkre vonatkozólag, ismét sehol nem foganatosittatik a hivatolt törvény 42 §-nak megvalósitása. — Fel kell még emlitenünk azt is, hogy az ipartörvények, a kereskedő testületek ügyeit illetőleg a nagyméltóságu miniszterium részéről sem nyertek ez ideig mindig ugyanazon egy elvnek alkalmazására fektetett elintézést, mennyiben előfordult azonos esetek néha az ipartörvényre történt utalással, néha pedig azzal ellenkezőleg nyertek elintézést. — De végre is, bármi legyen az ipartörvényeknek a testületekre vonatkozó insentiója, azt tagadni nem lehet, hogy sem a hatóságok, sem az érdekelt körök azzal eligazodni nem tudnak s hogy az uj ipartörvény életbeléptetését ez irányban zavar és bizonytalanságnál egyéb még ez ideig nem követte. Emlitésre méltó különben még azon körülmény is, hogy az érdekelt körök csaknem kivétel nélkül azon reményt táplálják, hogy a törvényhozásnak a testületekre vonatkozó intézkedései az uj kereskedelmi törvénykönyvben nyerendnek kifejezést.

Fontolóra véve már most azt, hogy a testületek fennállása azon humanistikus intézetek érdekében, melyek általok állitattak fel és tartatnak életben — nem csak czélszerü, de azon oknál fogva, hogy hazánk más ily czélu és irányu intézeteknek nincs birtokában — merőben szükséges is s tekintetbe véve azt, hogy ezen intézeteknek létezése egyedül a testületek létezésétől tétetik függővé s hogy ezek ismét az ipartörvények alkalmazása alatt okvetetlenül megsemmisülnének, mind ezen oknál fogva véleményünk oda irányul, hogy az alkotandó kereskedelmi törvénykönyvben oly szabványok feltétele is szükséges, melyek a testületek fennállását, ha kell kényszer utján is biztositsák, vagy azon esetben, ha ez az elfogadott szabad társulhatás elvénél fogva kivihető nem lenne, legalább a már létrehozott szükséges intézetek megsemmisülését akadályozzák.

Készséggel elismerjük, hogy valamint az egyes személynek, ugy a társaságnak is birnia kell a szabad mozoghatás jogával, — de bizonyos kulturai viszonyok közt nem feltételezhető hogy a társulat szabad akaratából mindazon kötelezettségeknek, melyek a társadalomhoz való viszonyokból önként előállanak — megfelelni akarna. Igy az ipartörvény egyetlen határozványt sem tartalmazván arra nézve, hogy a társulatok illetőleg testületek szerencsétlenül járt tagtársak gyámolitásához, szakiskolák alapitásához, fentartásához és vezetéséhez hozzá járulni tartoznak, ezen kötelezettségek teljesitése s főleg a szak és vasárnapi iskolák iránt, el is maradt egészen.

Ennélfogva, a szükség és méltányosság követelményének tartjuk, hogy azon esetben, ha a kereskedő testületekre nézve az ipartörvény 79-ik §-ának szelleme nyerne is alkalmazást — hogy a magyar kereskedelmi codex positiv határozványt tartalmazzon arra nézve, miszerint ott, hol kereskedő testület létezik, vagy jövőben keletkezik, minden kereskedő, legyen az a testületnek tagja, vagy nem, a testületek által felállitott, fentartott, vagy gyámolitott intézetek, — de főleg szakiskolák és tanodák fentartásához bizonyos meghatározott járulékok fizetésével hozzájárulni köteles legyen. S ugyanezt a kamara, mely a kereskedelem mellett az iparnak is képviselő közege, — ott, a hol arról szó lehet, az iparosokra is alkalmazni óhajtja.

Bár jól tudjuk azt, hogy kereskedelmünk a szakértelemfejlesztésnek átalános és égető szükségét látja, melyen csak is országos hatásu intézkedéssel segithetni, tudjuk továbbá azt is, hogy az imént kifejezett nézettel összeütközésbe jövünk a mai törvényhozás szellemével, — mégis nem késünk e javaslatnak consequentiáját örömmel elfogadni, mert meggyőződésünk szerint a kereskedő pályára készülő ifjuságnak addig is, mig a törvényhozás saját jóvoltából szakiskolák felállitásáról gondoskodand, — helylyel-közel alkalma leend a testületek által felállitott és felállitandó tanodákban, a legszükségesb szaktudományokat megszerezni s magát magyar kereskedőknek kiképezni.

A fentközöltek előre bocsátása után azon nézetnek adunk kifejezést, miszerint a kereskedelmi törvénykönyv tervezete, alaki tekintetben megüti a kellő mértéket s bizvást alapul szolgálhat az alkotandó törvénynek. — Fel és beosztása czélszerü és rendszeres mennyiben a tárgyilag összetartozó határozványok jól vannak csoportositva, miáltal a törvény gyakorlati alkalmazásán is könnyitve van. Azonban mi czélszerünek vélnők, ha minden egyes § fölé felirás helyeztetnék, hogy a terjedelmes törvényjavaslat, gyorsan áttekinthető s ennélfogva könnyebben megtanulható legyen.

A mi a tervezet irályát és nyelvezetét illeti, arra nézve véleményünk oda irányul, hogy amaz tömörség, szabatosság és könnyen érthetőség, — eme pedig az alkalmazott müszavak tekintetében sok kivánni valót hagy fenn, elannyira, hogy ez irányban átdolgozása szükségeltetnék, mert a törvényhez való alkalmazkodás nagyrészt attól függ, hogy azt azon osztálynak minden tagja értse, melynek részére és érdekében hozatott.

Áttérünk már most a tervezet részleteire és tartalmára s kerülni óhajtván lényegtelen nézetkülönbségek feszegetését, csupán a következő czikkekre kivánunk észrevételeinkkel még kiterjeszkedni.

Hogy a kamarák a tervezet 26-ik §-ában foglalt kötelezettségnek eleget tehessenek, szükséges, hogy a törvényszékek által a kereskedelmi jegyzékek és az azokban történt változások velök időnkint közöltessenek, — mire nézve véleményünk szerint a 11-ik §. lenne megfelelő toldalékkal ellátandó.

A mi a 29-ik §. első bekezdésének kö-

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR."

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham" szerzője.

Forditotta **Kompolthy Tivadar.**

Első kötet. — III. rész.

(10-ik folytatás.)

E pillanatban érkezett meg Herbert, ki társai közül legelőször érkezett fel a sziklafal ormára.

— A segitség közel van, — szólt — az orvos is itt lesz mindjárt.

Igen megörült, mikor hallotta, hogy már minden veszély elmult. Majd kérdezősködni kezdett, hogy miként történt Tandy megszabaditása.

Az apródok kifogyhatlanok voltak Chouchow magasztalásában s maga Herbert is bámult, hogy ily gyönge és silány segédeszközökkel mint lehete annyi akadályt leküzdeni s Tandyt megszabaditani.

— Hol van Chouchow? — kérdé Darbytól. — Ő valóban a legnagyobb elismerést érdemli meg.

A kérdezett egyéniség azonban sehol sem volt található.

— Hasztalan minden kutatás utána, — szólt Darby, ki Chouchow szokásait s különcz természetét a legjobban ismerte. — Biztos lehet ön abban, hogy Chouchow addig hátra sem néz, mig a tengerpartra nem ér s a legelső ladikba, mely a „Vészmadár" fölé tart, belé nem ült; sőt merem állitani, hogy mi visszatérve a hajóra, őt az apródi kajütte-ben, ládáján ülve fogjuk találni. Bámulatos az egész dologban csak az, hogy Chouchow ép abban a pillanatban érkezett ide, midőn én és Sommers már nem tudók, mihez fogjunk, mig a szegény Tandy ott lenn az idők változandóságáról tartott értekezést önmagával.

— Miután már egyszer itt vagyok, — szólt Herbert — s önök, mint látom, minden veszélyen tul vannak, mit épen nem érdemeltek meg, végig nézek a völgyön az oroszlánok után, melyeket alkalmasint önök is észrevettek.

Herbert elővette távcsövét s azt a völgynek irányozá.

— Ah, megvan! Ott egy tavat látok. Nos uraim, ha kapitányunk egy éjre szabadságot ad nekünk, birni fogjuk az oroszlánok bőrét s aztán meg ráadásul egy kis jó pecsenyét.

Herbert szenvedélyes s a mellett tapasztalt vadász is volt. Rajongó lelke elhitette véle, hogy miután a közelben tó van, itt antilopokat s szarvasokat kell találnia. Már elképzelte a nagyszerü éji kalandot, midőn a vadra lesni fog s szive hevesen dobogott lelke örömében. Álmodozásaiból Tandy verte föl:

— Remélem, hadnagy ur, hogy jelen balesetemet elsimitja a kapitány előtt. Elvárom öntől e szivességet s erősen fogadom, hogy ezentul fővel nem ugrom semminemü mélységbe többé.

— Nos, jól van szerencsétlen fiatal ember; megteszem, mert hiszem, hogy ez ijedség elég büntetés volt e kihágásért.

— Ijedség Sir! — felelé Tandy, egy lépést hátrálva — engedelmet kérek, hadnagy ur, de e sértés ellen tiltakozom — —

IV. rész.

A kis társaság most vigan sietett le a hegyoromról. Az apródok nemcsak azért örültek, mert Tandyt megszabadithaták, hanem azért is, hogy Herbertet ily könnyen tudták kiengesztelni könnyelmü ballépésük iránt.

Az első-hadnagy mosolyogva követé őket. Ő már tisztában volt a vadászkaland leendő eredményével. Ő már birtokában képzelte magát az oroszlán bőrének s ugy képzelte, hogy legjobb lesz, ha azt Darcie Nora lábaihoz teszi le.

Szegény Herbert! Bármiről gondolkozott is, az ő gondolatai végül mind szive bálványánál pihentek meg s lettek üres álommá, semmivé.

— Önnek melege van, mr. Herbert, — szólt Darby — az ön által nekünk ajándékozott kosár kiürittetett, a bor maradványát Tandy ur volt szives tapasztalt torkocskáján lekorgatni, mikor alvilági kutatásaiból ismét napvilágra czibáltuk, — s igy nem marad egyéb hátra, minthogy önnek vizzel szolgáljak.

— Okos fiunak nevezendem önt, Darby, ha ezt tenni fogja, — válaszolt Herbert.

— Áll, — kiált a vig apród — nos lépjen be e barlangba, hadnagy ur.

Herbert a jelölt üregbe belépett s nem kis bámulatára a legtisztább hegyi forrást látta.

Az egész társaság pihenőt tartott itt s élvezé az üditő forrásvizet.

— Menjen ön előre, Darby ur, — szólt a hadnagy, midőn ismét tovább indultak — ön a legfriseeb az egész társaságban. Fusson, s a kit csak utközben talál, ki a hegyoromnak tart, azt küldje vissza; mondja neki, hogy már nincs szükség reá. Csodálom egyébiránt, hogy mindeddig nem találkozánk senkivel.

— Nagyon természetes, — felelé Darby — Chouchow előre ment, visszaküldé mindanynyijokat s biztositva lehetünk arról, hogy az egész históriát már rég tudják a tengerparton. Chouchow zsebében hordja ily esetek után az eszét.

— Különös fiu ez az önök Chouchow-ja. Nekünk tennünk kell e becsületes emberért valamit. Egyszer azt ajánlám neki, hogy szolgámmá fogadom fel; nem kellend dolgoznia annyit, mint önöknél, s meg lesz mentve minden gond és nélkülözéstől. Chouchow erre pillanatig gondolkozott s aztán igy felelt nekem: „Hadnagy ur, hiszem nem fog megneheztelni rám, ha őszinte leszek. Nehezen és sokat dolgozom, az igaz, de én apród uraimékat el nem hagyhatom; én nem tudnék nyugodtan élni nélkülök, de hiszem, hogy nélkülem ők se tartanák ki soká.

— No már ennél Chouchow sohse mondott igazabbat, — mondá Darby. — De im, Tandy ur, ön már fél órája, hogy hallgat. Talán fél a kapitány elé állani?

— Ne féljen mitől sem, Tandy! — Szólt most jóakarólag Herbert. Társai és Chouchow kihuzták önt a mélységből, én meg a kapitány előtt védelmezendem. Mégis jó szivre mutat, hogy még félni tud.

Tandynak ez egyszer kivételesen mégis volt annyi esze, hogy hallgatott, bár már ajkain ült a gunyos élcz, mely a hadnagynak volt szánva.

A három fiu szerencsés volt abban, hogy Herbert az édes vizi tavat meglátta, mert a hajóra érve, rögtön erről kezde beszélni a kapitánynak; elmondá tervét a vadászatot illetőleg s minden ajk csak erről beszélt. Egyedül a kapitány tekinté a dolgot kissé komolyabb oldaláról, mert a legénységet nem szereti éjjeli munkával fárasztani.

— Holnap reggel majd felkutatjuk a legjobb helyet, — szólt Herbert — s éjjel aztán hajrá! Azt hiszem, hogy igen könnyü szerrel fogunk ez állatokhoz férhetni.

(Folyt. következik.)

vetkező határozványát illeti: „a kereskedőknek szabadságukban áll a szokásos könyvvezetés bármely módját használni.“ nézetünk szerint oda lenne módositandó, hogy minden kereskedő kivétel nélkül tartozzék legalább egybekötött laponkint folyó számmal ellátott, átfüzött és tételről tételre vezetett napló és pénztárkönyvet vezetni és használni.

(Folyt. köv.)

Lisztünnepély Budapesten.

— A Liszt-ünnepélyek zenészeti része péntek este hat órakor kezdődött. A haltéren, Liszt lakása előtt, tengernyi nép közepette két katonai zenekar, mintegy 120 zenészszel az ünnepelt zeneszerző három indulóját, a magyar roham induló, Göthe indulót, s a magyar koronázási indulót adta elő. A koronázási induló első akkordjainak hallására Liszt lakásának ablakai föltárultak s megteltek az ünnepelt vendégeivel. A koronázási indulót a roham induló követte, mely után a közönség harsogó éljenekben tört ki. Végül pedig a Göthe-indulót adták elő. Az előadott darabok ketteje magyar jellegü volt. A Göthe indulót ez alkalommal hallotta először a budapesti közönség, a Ludwig katona-karmester átirata szerint adták elő. Magasztos szerzemény ez, — mely konceptiójában élénken emlékeztet a „Tanhäuser“-ben előforduló bevonulási indulóra. Ludwig karnagy szépen irta át és a kényes, söt fuvóhangszerekre nézve helyenkint nehéz szerzemény előadása nem csak kifogástalan de lelkes is volt. A magyar koronázási induló és roham induló már be volt mutatva a fővárosban, de mindkettőt csak átiratban ismeri a közönség, mivel a koronázási induló eredetileg nagy zenekarra, a roham induló pedig zongorára van irva. A roham induló kevésbé meglepő, nincs oly hatása, mint a koronázási indulónak, melyben ismét Liszt dusgazdag és fékezhetlen fantáziájára ismerünk, rivalgó kitöréssel kezdődik, de később kedves, játszi s minden izben magyar motivumba csap át, mely az induló egész első részében keresztül van vive. A középtétel ellenben komoly, mig később ismét az első rész könynyedségével találkozunk, végül pedig ujra rivalgó örömhangokat hallunk. E két indulót Strobbel katonai karmester hangszerelte fuvóhangszerekre. A harmadik darab eljátszása után a közönség szünni nem akaró éljenekben tört ki s Liszt több izben megjelent ablakánál, megköszönve megtisztelésöket.

A Liszt Ferencz fogadására Budapest részéről a Hungária szálloda nagy termében rendezett estély nagy számu diszes társaság jelenlétében, kedélyesen telt el. A választékos buffettel dusan ellátott teremben Rácz Pál és Sárközy zenekara fogadta, a valami kétszáz főre terjedő diszes társaságot, melyben a budapesti müvészi és irói körök nagy számmal voltak képviselve. A Liszt tiszteletére a világ minden részéből megjelent nevezetességek közül megemlitjük a következőket: Clausegroth a hires „plattdeuts“ költő, ki magas alakjával, rendkivüli arczával általános feltünést költött. Doppler Ferencz hazánkfia, kit [illegible] most a vendégek közt kell felemlitenünk, Herbech Ferencz, a bécsi opera szinház igazgatója, Goldmarck Károly nevezetes zenetanár, Marck Lajos a lembergi conservatorium igazgatója, Bösendorfer világhirü zongora-készitő családjával. Helmersberger hangversenyeiről régi ismerősünk, Barb lovag, udv. tanácsos, a bécsi keleti akadémia igazgatója, Louin báró, a waimar udv. szinház főintendánsa, Lasser, ugyancsak veimari karnagy, Liszt Ede, az ünnepelt unokaöcse leányával: Schubert lipcsei zenemü kiadó, Nohl Lajos, tanár Heidelbergából, Mentzdorff braunschweigi karnagy, gróf Doenhof osztrák miniszter bájos neje, Meyinchanoff szül. Gortsakoff herczegnő Sz.-Pétervárról, Muchanoff szül. Nesselrode grófnő Varsóból stb. stb. Hazai nevezetességeink közül jelen voltak Bittó, Trefort, Pauler miniszterek, Haynald érsek, Szigligeti, a helyben tartózkodó képző és zeneművészek majd mindanyian, hirlapszerkesztők és Budapest, a szives házi gazda részéről a számos polgármesterek. A főpohárköszöntések sorát Királyi Pál nyitá meg, felköszöntvén Lisztet, ugyan öt köszöntvén fel Király József Sopronmegye részéről (itt csupa királyi személy kezdte tisztelni.) igen szép köszönetet mondott Nohl tanár, végül Kammermayer Budapest polgármestere.

Az estély kedélyesen folyt s az idegen vendégek nagyon csodálták a magyar kedélyt és — a czimbalmot.

Vidéki élet.

Nagybánya, nov. elején.

A szatmári kir. pénzügyi igazgatóság, nem ugyan mint hajdan a vasas németeket, de a nem kevésbé hatalmas adóhajtókat szétbocsátotta és ha netalán egynémelyikbe a nyomor láttára emberi érzete hivatalos kötelmén felülemelkednék, ott vannak a kivételes törvényen álló adóhivatalnokok, hogy az ilyeneknek feljelentésével emberbaráti érzéseiket lehütsék.

Bizony pogány időket élünk, a májusi fagy összes gyümölcs s majdnem egész szőllő s gabonatermésünket elvette, — nincs irgalom, mert a törvény a fagyokozta károkat adóengedés alapjául a csapások közé be nem sorozta, holott mig ez mindent tökretesz, a jég, tüz még hagyhat fent valamit.

A régi vig szüretek már csak az idősbek emlékében élnek, minek nemcsak az az oka, hogy pár éve, nincs mit szürnünk, de az országos pénztelenség s ezt előidéző drágaság is s ha még tovább is igy haladunk, minden, még barátságos összejövetelünk is, halotti torhoz lesz hasonló, — de azért kormányunk nem gazdálkodik, a nyomor enyhitésére mitsem tesz, hogy teljesüljön a költő ama szava: „Sirva vigad a magyar.“ —

Városi közgyülésünk mult hó 29-én föispánunk elnöklete alatt az 1874-ik évi közköltségelőirányzatot tárgyalta s állapitotta meg: bevétel: 65,612 frt 65 kr. — Kiadás: 65,533 frt 69 kr, s igy a jövő évben is mentek vagyunk még a községi adó fizetésétől is; nevezetesebb tárgyak voltak még: az állandó utibizottmánynak a közmunka szabályozására vonatkozó véleményes jelentése, mely a közmunka kirovását az adóalap után javalja kivettetni, — a kolerában elhaltak vagyontalan árváinak segélyezése, czéljából az árvapénztár tartaléktőkéje utáni kamata 5% ajánltatott fel, azon hozzáadással, hogy nemcsak ezek, de általában minden vagyontalan és segélyre szorult árva segélyeztessék s ezenkivül a mult évben is sikerrel müködött leves-osztó bizottmány kineveztetett, — a polgármester végleges nyugdijaztatása iránti kérelme megadatott és egy irnoki helyre a ref. alsó elemi iskola tanitója választatott meg.

A diszes nagy vendéglőépület a teljes befejezéshez közeleg; a kaszinó már ott diszes termeit el is foglalta.

Időjárásunk oly kielégitő, hogy már jobbat nem is kivánhatunk.

— ő. —

Szinházi szemle.

Mult szombaton adatott: **„A völgy liliomа“**, dráma 5 felvonásban, irta Bariere, forditotta Feleki Miklós.

Vasárnsp a **„Büvös vadász“** tüneményes daljáték csaknem egészen megtölté a házat. E négy felvonásos darabot irta Kind Fridrik, zenéje Wéber Károlytól.

A szereplők közül ki kell emelnünk Philippovichot (Gáspár) és Dalnokinét (Anna), kik biztos énekeik által tüntek ki. Mindszeti Kornélia Agathát Adta. A farkasbarlangban előforduló tünemények jól sikerültek, s ezért Vogel festőt, Thomász gépészt s Kiss Károly tüzmestert illeti az elismerés.

Tegnap szinre került: **„Az udvari bolond“**, a Teleki-alapitványból 100 arany pályadijjal jutalmazott eredeti történelmi vigjáték, 3 felvonásban; irta Szigligeti Ede.

Az előadás sikerült. Mándoki (Venczel) a suhancz királyt ügyesen személyesitette. Rónai Mari a szemérmes Erzsébet szerepében jól állta meg helyét, azonban pár helyen nem ártott volna élénkebb szinezést adni játékának. Az udvarhölgyek szerepeiben Törökné és Balázs Ilka kitünően viselték magukat. Balázs Ilkának Deodátánál jobb szerepe nincs. Horváth Vincze Hancsik szerepében eltalálta a kellő vonásokat, s a biróból nem csinált bohóczot, hanem megtartotta azt mindvégig a nemes komikum szinvonalán. Folténγiné (Ágnes). Együd (Bréber Pető). Zöldi (Rózemberg) a szokott sikerrel játszottak. Boránd, mint Horecz, helyén volt.

Közönség középszámmal.

— **Lévai Sándor** kath. püspök nincs többé. Folyó hó 9-én reggeli 4 órakor jobblétre szenderült. A boldogult mind szabadelvüsége, mind tudománya, ugy tevékenysége, mint mivelt társalgási modora által kitüntette magát a rom. kath. főpapok sorában. Városunk több izben volt szerencsés őt vendégeül fogadni; a Tisza-szabályozási gyülésekben, melyeket különös tapintattal vezetett, több izben volt alkalmunk szivélyes modorát és igazságos eljárását városi érdekeink méltatása mellett, tapasztalni. A boldogult derék magyar főpap szivbajban halt meg, 65 éves korában. Áldás lebegjen hamvai felett!

UJDONSÁGOK.

* **Lesz már vivodánk!** Örömmel hozzuk nyilvánosságra, hogy a debreczeni tornaegylet f. hó 9-én tartott választmányi ülésében a vivóiskolának — saját kebelében — felállitását elhatározta, s a szükséges szabályoknak elkészitésével, a vivó eszközök beszerzésével, átalában az előintézkedéseknek sürgős megtételével Herglocz Antalt, Borus Józsefet, és Örvényi Vilmost megbizta. Reméljük, hogy az igen sok ifju által óhajtva várt vivóiskolában az előadások néhány hét multával megkezdődhetnek, annyival inkább, mivel már vivómesterről is gondoskodva van.

* **A csikós** magyar népszinmü jövő vasárnap kerül szinre. A gulyásbojtárt Bogyó, az öreg gulyást Zöldi játsza. E darab tavaly felemelt árak mellett is telt házat csinált. Azt hiszszük, hogy ennek ajánlása jó izlésü közönségünk előtt felesleges is.

* **A korcsolyázó egylet** napja derülni kezd a hideg idő beálltával; csak aztán a tagok el ne szunnyadjanak — a meleg szobában. Egyébiránt ezt a mi életre való fiatalságunkról nem is lehet feltenni.

* **Muzeum.** A közérdekeltség nemcsak abban mutatkozik a főiskolának ezen nagy becsü gyüjteménye iránt, hogy a látogató közönség száma mindig növekedik, hanem adományokban is. Igy például t. Békési Péterné asszony egy falánczot ajándékozott, mely egy darabból van faragva. Szabó Sándor pedig, Markovics kereskedő bolti szolgálja egy hatalmas nagyfüless baglyot lőtt és ajandékozott muzeumunknak. és nemcsak maga az ajándék, hanem egy ilyen szegény napszámosféle embernek az ily figyelme is ritkitja párját. Fogadják a tisztelt ajándékozók legnagyobb köszönetünket. Legyen szabad egyszersmind a vadászó urakat figyelmeztetnem, hogy mindenféle ajándékot, még varjut és bibiczet is köszönettel elfogadok, miután ha muzeumba nem lenne is alkalmatos, a tömést tanitásnál használhatnám s nagy szükségem is van reá. — A muzeum egyébiránt vasárnaponként d. e. 10—12 óráig még most is folyvást megnyittatik Kovács János tanár.

* **Szinház.** Szinpadunkon holnap, szerdán szinre kerül „Coscoletto“ operette és „Már alszik“, franczia vigjáték. Előre felhivjuk a közönség figyelmét a holnaputáni, csütörtöki előadásra, mikor „Troubadour“, e kedves zenéjü opera kerül szinre.

* **Az ujonczok sorshuzására** nézve a hivatalos felhivás következőleg szól: csak az 1-ső korosztályban összeirt ifjak huznak sorsot. Ezen sorshuzás a polgármester elnöklete alatti bizottság jelenlétében a városháza nagytermében fog megtörténni, s határnapjául 1874. évi január 19-ik napjának délelötti 9 órája tüzetik ki. A kik bármi okból akadályozva volnának a sorshuzáson megjelenni, azok helyett netaláni meghatalmazottjuk, vagy a bizottsági elnök vagy megbizottja fog sorsszámot huzni: mely az összeirottra nézve, azon tekintetben, vajon a sorhadhoz, a póttartalékhoz, vagy a honvédséghez lesz-e beosztandó, a védkötelezettség egész tartamára irányadó leend. Az összeirt hadkötelezeseknek tehát a sorshuzásra nem kell szükségkép személyesen megjelenniök.

* **Megkaptuk** a budapesti tudomány és müegyetemi olvasókör évkönyvének első folyamát 1871—73-ról. A könyvtárban 662 darab könyv van; jár a kör helyiségébe 120 lap.

* **A házak megszámozása** már szükségessé vált városunkban; sok helyen nem látszanak azok. A kapitányi hivatalnak volna teendője efelől intézkedni. Mint tudjuk, ez ügyben egykor már mozogtak, azonban elmerült ez a — feledékenység tengerébe. Felszinre hozzuk e dolgot, hogy az illető hatóságnak ismét eszébe juttassuk. Ugy sem sok munkába kerülne. S a rend kedveért ennyit meg lehet tenni.

* **Szinpadunknak** ma uj vendége lesz. Bodorfiné tesz kisérletet „Paul Jones, a kalóz“ czimü darab D'Auray marquisné szerepében; mily eredménynyel? arról beszélünk holnap.

* **Balla Gergely** bünperében holnapután lesz a végtárgyalás Nagyváradon. A tárgyalás nyilvános lesz s erre — mint halljuk — sokan készülnek átmenni városunkból. Lapunk tudósitója holnap délben utazik át Nagyváradra.

* **Több hamis mértéket** foglaltak le ma a piaczon; a két fenekü itczék még most is divatban vannak. Jó volna pedig ezek ellen rendszeres hadjáratot intézni.

* **Interpelláczió** az adóvégrehajtást elrendelő bizottsághoz. Világositsa fel arról a városi közönséget: 1. Mikép esik az meg, hogy még 4—5 nap lévén hátra az adó utólsó negyedének befizetési határidejéből: mégis az adóvégrehajtás már megindult s a fáradozó közegek, minden házhoz sorba bemenvén, végrehajtás alapjául lábas jószágokat irnak fel. 2. Hogy ezen kiméletlen szégyenitő eljárás azokra is kiterjesztetik, kik a ¾ évi adótartozást pontosan teljesitették s most is örömest befizetnék, ha a nagy zsufolás miatt az adópénztárhoz férhetnének. 3. Még azok sem kiméltetnek meg a végrehajtás ily statarialis szörnyétől, kikre igaztalanul vagy kétszer ki lévén vetve egyikmásik adónem, az iránt a pénzügyigazgatóság előtt felszólamlottak s ügyök elintézéséig természetesen a befizetést nem teljesithetik, mig nem tudják, valóban mennyivel tartoznak? Végre 4. Hogy a hivatalban levő családfők távollétében s azoknak hivatalos elfoglaltatásuk alatt is családtagjaik halálra ijesztésével gyakorolják az irogatók zálogolási hatolmukat. Reméljük, hogy a lovagias igazgató ur e lap utján ezen hatalmi tulkapásokról értesülvén, népünk s közönségünk iránt vonzó hajlammal s igazságszeretettel határai közé terelendi az embertelen s törvénytelen eljárást, mit kérünk s el is várunk. (Beküldetett.)

* **Éjjelenként** a kapukat, vagy ajtókat több helyen záratlanul szokták hagyni; a rendőrség, mikor észreveszi az ilyet figyelmezteti a gazdákat, ezek aztán néha — hála fejében — jól összeszidják a rendőröket, kik a vagyonbiztosság kedveért háborgatni merészlik az alvókat. A mult éjjel is történt pár ily eset.

* **A dohánycsempészet** idénye beállt s ugylátszik, hogy az illetők sietnek is az „idővel élni“, mert kapitányi hivatalunk ma erélyes óvást intéz a netán vétkezendőkhöz, hogy az áldott monopolium szentségét tiszteletben tartsák, ellenesetben paragrafusokat olvasnak bünös fejeikre.

* **Egy bérkocsis** ma a piaczon botrányt követett el; irgalmatlanul lecsipte magát s lovait kegyetlenül ütötte-verte. A rendőrség megszabaditá aztán a lovakat ez embertelen bántalmazástól.

* **Vásárra járók** érdekében felemlitjük, hogy Nagybányán a Márton-nap utánra eső vásár f. hó 17 és 18-ik napjain fog megtartatni.

* **Hibaigazitás.** Lapunk tegnapi száma homlokán a lapszám hibásan volt 120-ra téve, mit is ezennel 219-re javitunk ki.

ORSZÁGGYÜLÉS

— nov. 10. —

Elnök Bittó István időközben bejött kérvényeket jelent be.

Deák bemutatja a keleti vonat galicziai részvényeseinek memorandumát. A kérv. bizottsághoz utasittatik.

Németh i Hódmezővásárhely város feliratát mutatja be, az egyház és állam különválasztása iránt.

Várady G. Mártonfy országházi hivatalnoknak segélyezés iránti kérvényét adja be.

Pauler miniszter az igazságügyi törvényjavaslatok tanulmányozására külön bizottságot kér kiküldetni.

Kerkápoly pénzügyminiszter az 1872-diki zárszámadásokat mutatja be.

Napirend: beválasztatik 7-ik jegyzőnek Beöthy Algernon, a pénzügyi bizottságba Tisza Kálmán, ki azonban nem fogadá el a megtisztelő állást. Uj választás rendeltetik el s az ülés véget ér.

Fővárosi értesitő.

** Az országos honvédegylet központi bizottmánya e hó 11-én ülést tart.

** A Kisfaludy-társaság által február hóban kitüzött pályamüvek beküldési határidejére (decz. 31.) figyelmeztetjük a bályázni kivánókat. Kivántatik aesopusi mese, versben; dij 15 arany, s egy dal. A pályamüvek szokott formalitásaikkal Greguss Á. titkárhoz küldendők be.

** Liszt „Krisztus“-oratóriumával nincsenek megelégedve a zeneismerők. Zenéje szép, de nem oly mesteri, mint a hires zenész többi szerzeménye.

Belföldi hirek.

*** A jeles „Kecskemét“-et ezután Fehér Péter szerkeszti, ki eddig is a lapnak lelke volt.

*** A nagyváradi izr. nőegylet jun — október hóban 645 frt 50 krt osztott ki a szegények közt.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

Nagyságos Berts őrnagy urnak.

Minden félreértés kikerülése végett ki kell jelentenem ön előtt, hogy — valamint ön magát nemcsak jó katonának, hanem humánus embernek is óhajtja tartatni; s valamint megkivánhatja ön ennélfogva, hogy vele, mint humánus emberrel humaniter bánjanak: ugy én is honvéd-katona létemre vagyok ember is s elvárom, hogy velem a hivatalos korláton belől is emberileg bánjanak; mert más különben „vicem pro vice.“ Annálfogva; ha egyrészről, az ellenőrzési szemlén önnek irányomban tett eljárását a katonaszigoruság mellett menteni — (de az ottani körülmények tekintetbe vétele mellett igazoltnak, törvényszerünek tartani nem-) tudom; másfelől sértő szavait (melyekkel ugyis arczul verte a humanitás dicső eszményképét) melyeket, illetőleg azoknak alkalmazását, kezeim közt levő honvéd törvénykönyvemben fel nem találom — ünnepélyesen, nyilvánosan visszautasitom.

Maradtam őszinte honfitársa

Bod János,
reform. segédlelkész.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Eladó kaszáló.

A halápon 6 boglyás, többnyire tiszta és legalkalmasabb fekvésü kaszáló földkunyhóval és kuttal ellátva, minden órán szabad kézből eladó. Értekezhetni kismesterutczán 1027. sz. a.

Kiss Sándorral.

677 2—3

H I R D E T É S E K.

Árlejtési hirdetés.

A városi közkórházbeli betegeknek, továbbá a város kapitányi hivatal fegyenczeinek 1874-dik évi január 1-től ugyanazon év deczember 31-ig főtt meleg étel és kenyérreli ellátását illetőleg leendő élelmezési vállalatokra nézve a városi tekintetes tanács 7053/1873. sz. alatti végzése értelmében árlejtések megtartása rendeltetvén el: érdekeltek ezennel felhivatnak, miszerint a fentirt vállalatokra nézve folyó 1873. évi november hó 13-kán d. u. 3 órakor a városházi kis tanácsteremben megtartandó nyilvános árlejtésen kellő bánatpénzzel együtt pontosan megjelenni sziveskedjenek.

Az árlejtési feltételek addig is a város számvevő hivatalánál, a hivatalos órákban bármikor megtekinthető.

Debreczen, 1873. nov. 5.

Poroszlay László,
kiküldött tanácsnok.

670 3—3

A magyar északkeleti VASUT

1873. február havában érvényben levő menetrende.

Debreczen-Királyháza-M.-Sziget.

		óra	perc:	
Debreczen	indulás	3	12	éjjel,
Szatmár	érkezés	7	43	reggel,
Királyháza	„	10	17	délelőtt,
M.-Szidet	„	1	56	délután.

M.-Sziget-Királyháza-Debreczen.

M.-Sziget	ind.	1 óra 09 p.	éjjel,
Királyháza	érk.	4 „ 10 „	„
Szatmár-németi	„	6 „ 31 „	reggel,
Debreczen	„	11 „ 50 „	d. e.

Királyháza-Debreczen.

Királyháza	ind.	4 óra 23 p.	d. u.
Szathmár	érk.	6 „ 01 „	este,
Debreczen	„	9 „ 36 „	„

Debreczen-Királyháza.

Debreczen	indulás	4 „ 13 „	d. u.
Szathmár	érk.	7 „ 40 „	este,
Királyháza	„	9 „ 26 „	„

Szerencs-Királyháza-Debreczen.

Szerencs	ind.	8 óra 55 p.	reggel,
S.-a.-Ujhely	érk.	10 „ 37 „	d. e.
Királyháza	„	4 „ 13 „	d. u.
Szathmár	„	6 „ 01 „	este,
Debreczen	érk.	9 „ 36 „	„

Szerencs-Királyháza-M.-Sziget.

Szerencs	ind.	8 óra 55 p.	reggel,
S.-a.-Ujhely	érk.	10 „ 37 „	d. e.
Csap	„	12 „ 26 „	d. u.
Bátyn	„	1 „ 27 „	„
Királyháza	„	4 „ 13 „	„
M.-Sziget	„	7 „ 12 „	este

M.-Sziget-Királyháza-Szerencs.

M.-Sziget	indulás	9 óra 31 p.	reggel,
Királyháza	érkezés	12 „ 17 „	d. u.
Bátyu	„	3 „ 24 „	„
Csap	„	4 „ 05 „	„
S.-a.-Ujhely	„	5 „ 47 „	„
zerencs	„	7 „ 45 „	este.

Szerencs Királyháza.

Serencs	indulás	3 óra 59 p.	d. u
S.-a.-Ujhely	érkezés	6 „ 02 „	este
Királyháza	„	12 „ 10 „	éjjel

Királyháza-Szerencs.

Királyháza	indulás	9 „ 43 „	este
S. a.-Ujhely	indulás	3 óra 23 p.	reggel
Szerencs	erkezés	5 „ 36 „	„

Bátyu-Munkács.

Bátyu	indulás	3 óra 40 p.	d. u.
Munkács	érkezés	4 „ 51 „	„

Munkács-Bátyu.

Munkács	indulás	12 óra 06 p.	délben
Bátyu	érkezés	1 „ 17 „	„

Nyiregyháza-Ungvár.

Nyiregyháza	indulás	6 óra 00 p.	reggel
Csap	érkezés	12 „ 16 „	délben
Ungvár	„	2 „ 04 „	d. u.

Ungvár-Nyiregyháza.

Ungvár	indulás	11 óra 18 p.	d. e.
Csap	érkezés	12 „ 38 „	délben
Nyiregyház	„	6 „ 26 „	este

Csap-Ungvár.

Csap	indulás	4 óra 35 p.	d. u.
Ungvár	érk.	5 „ 53 „	„

Ungvár-Csap.

Ungvár	indulás	2 óra 27 p.	d. u.
Csap	érkezés	3 „ 45 „	„

S.-a.-Ujhely-Legenye-Mihályi.

S.-a.-Ujhely	indulás	6 óra 42 p.	este
Legenye-Mihályi	érkezés	7 „ 18 „	„

Legenye Mihályi-S.-a.-Ujhely.

Legenye-Mihályi	indulás	4 óra 51 p.	d. u.
S.-a.-Ujhely	érkezés	5 „ 33 „	„

Budapest, 1873. február hó 7-én.

Hirdetés.

A néhai Spisz Györgyné hagyatéki ingóságai u. m. női divat-czikkek, bolti felszerelvények, házi s más butorok, — az örökösök kérelmére, — a debreczeni kir. járásbiróság f. évi 12,677. számu végzése folytán nyilvános árverés utján eladandók, a minek is eszközlésére f. évi **november 15-dik napjának d. e. 8 órája**, Piaczutcza Nánássy ház alatti boltba kitüzetvén, ezen határidőre a venni szándékozók meghivatnak.

Kelt Debreczenben, 1873. évi november 10.

Bányay Vincze,
kik. végrehajtó.

679 1—

Eladó

Hollandi jáczinth, tulipán, és több más virág hagymák, kaphatók **Gaszner Károly** füszerkereskedésében Debreczenben, czegléddutczán.

661 5—6

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.